

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 17. avgusta 1920.

Cene inseratom: enostopna petlitrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Odkod, nemškutar, si doma, Da vsak za norca te ima?

Demarkacijska črta.

Nemci so se pred antanto valjali v prahu in jo prosili, naj odpravi demarkacijsko črto. Jugoslovanska delegacija v Celovcu je o naši zmagi tako trdno prepričana, da bi bila privolila v odpravo dem. črte. Ker je pa bil ves slovenski narod odločno proti temu, je končno naša delegacija dovolila samo nekaj olajšav v prometu med obama conama.

Iz nemških listov je razvidno, kako zelo je Nemce poparilo, da se jim ni posrečila njihova srčna želja. Zato pa nam nikakor ne gre v glavo, da so se naši zajci zaradi omenjenih olajšav tako razburili.

Razni hujskači, roparji in tatovi, ki so se doslej ponoči plazili čez demarkacijsko črto, bodo prihajali odslej lepo pri belem dnevu in po cesti obiskovat naše Zuchthäuslerje. In to naj nam škodi?!

S tem je našim korajžnim fantom vendar delo zelo olajšano, ker jim ne bo treba teh falotov šele iskati!

Prihajali bodo k nam tudi razni Maulreißerji, katerih se ne izplača pretepati in pobijati. Pri pivu in žganju bodo hajlali in tulili, na ušesa nam bo donela spakedrana nemščina, gostilne bodo polne vpitja in neslanega kričanja pijanih nemčurskih žab, ki se bodo napihovale, kakor bi imele za sabo milijonske armade.

Vse to pa naj nikogar ne moti! Pustimo jim to veselje, saj se veselijo kakor izgledovan pes, ki se je zopet enkrat dobro najedel, ko je moral mesece in mesece zastonj škiliti v našo cono preko bajonetov naših straž. Kdo bi zameril beraču, če leže enkrat s polnim želodcem v senčo in zapoje znano pesem: „V nebesih je en lušn. kraj?“ Pomislimo tudi, da se bo vršil plebiscit že v najkrajšem času in da bo takrat vse te nemčurske gavnarje hudič vzel!

Možje in fantje, kje ste?

Od raznih strani nam prihajajo poročila, da Zuchthäuslerji, domači in tudi taki, ki so se priklatali k nam

preko demarkacijske črte, izzivajo in žalijo naše ljudstvo. To pa se dogaja seveda samo tam, kjer naši možje in fantje niso vredni, da nosijo hlače.

Ne zahtevamo, da bi sovražili kakega človeka zaradi njegove vere ali zaradi njegove narodnosti; pri nas v Jugoslaviji je dovolj prostora za vsakega poštenega človeka. Če pa kdo, ki živi med nami, pozabi, da je na slovenski zemlji, in žali naš narod, tedaj moramo postopati z njim tako, kakor postopajo s takimi faloti Italijani, Francozi in Angleži. Ne izzivati, če pa vas kdo izziva, tedaj pa „le po glav, da ne bo šantav“!

Našim gospodarjem v uvaževanje.

Mesto Radgona s cvetočo, rodovitno okolico se je še pred kratkim radovalo blagostanja, kakor je izmed vseh evropskih držav najti samo v naši državi. Komaj pa smo izpraznili ta okraj, se je spreobrnil v puščavo, koder so potovale egiptovske kobilice. Nam neprijazni „Grazer Volksblatt“ piše dne 4. avgusta:

„Pohodu našega žandarmarijskega oddelka je sledil pohod neštevilnih prekupčevalcev, ki so preplavili osvobodeno ozemlje kakor hijene bojno polje. Prva posledica tega je bila, da so poskočile cene jajcem v dveh dneh za 2 K 60 v, tako da stane jajce danes 5 kron. Cena svinjske pečenke je takoj za 30 kron višja nego za časa jugoslovanske vlade. Ali to ne govori za knjige?“

To je slika koroške Slovenije pod nemško upravo, takšno usodo bi doživelo naše delavstvo, ako bi bilo misliti na nemško zmago. Seveda temu primerno: en par čevljev najmanj 1200 K slaba obleka 5000 K itd. na vagone denarja, ki pa nima večje cene, kakor vsak drugi papir. Papirnatega bodočnost in papirnato gospodarstvo se nam obeta v nerazdeljivi Koroški. Zato jo razdelimo, ker se nam noče samo papirja, temveč splošnega izobilja, ki narašča na jugoslovanskih tleh v občudovanje vseh naših sosedov.

Avstrija in — sladkor.

„Kärntner Tagblatt“ štev. 173. piše med drugim:

„Zum Mangel an Zucker schreibt man uns: Unsere Mitmenschen sind wirklich recht geduldige Leute. Sie warten noch auf den Juli-Zucker, obschon der August vor der Türe steht. Es hieß einmal, es werde statt Zucker Saccharin ausgegeben werden, aber auch in dieser Hinsicht rührt sich nichts. Dabei gibt es eigentlich keinen Zuckermangel, denn im Schleichhandel gibt es Zucker genug. Wo bekommt dieser den Zucker her? Aus Südslawien? Mag sein! Nachdem aber Südslawien selbst keinen Zucker erzeugt, so muß es ihn doch von auswärts beziehen, aus Amerika über Italien. Denselben könnten aber auch wir beziehen, ja, er wurde uns bereits angeboten, allerdings um 8 Lire das kg, das wäre etwa 80 K, dazu die Spesen. Billig ist ja dieser Zucker auch in Südslawien nicht. Bei uns könnte man ihn wohl, wenn man die Spesen zum Einkaufspreis rechnet, mit 80—100 K verkaufen.“ Na drugi strani piše: „Dagegen bekommen wir jetzt überhaupt keinen Zucker. Ein Einlochen von Obst ist für den einzelnen ganz ausgeschlossen.“

List torej piše, kako pomanjkanje je gledé sladkorja v Avstriji. Pri nas pa trosijo nemškutarji vesti, da je v Celovcu dovolj sladkorje, po 18 K kg. — Morebiti! Za nemško propagando ga je tudi — zastonj! Zato pa se morajo postiti po drugih krajih, da je tako mogoče loviti naše nemčurje na sladkor — kakor čebele.

Mi pa se ne bomo dali ujeti. Za sladko kavo pa že ne prodamo svojega mišljenja! Dovolj nas je vrhutega, da nam ne stori nič, ako odpadejo oni, katerih slovenstvo visi na kilogramu sladkorja.

Vse na puf.

Tudi v Gradcu znajo Nemci imenitno gospodariti: Nemška Štajerska ima namreč letos samo 109.000.000 K primanjkljaja ali deficita. Lepa nemška „Sawirtschaft“, kaj?

Nemčurske zverine.

Dne 10. t. m. so hodili po Grabštanju štirje Celovčani po hišah in ponujali sukanec (cvirn) na prodaj. Pri tej priliki so v Humšah, v hiši Alberta Kuteja, ko ni bilo nikogar doma, ukradli vso obleko in perilo, mnogo zlatnine in srebrnine ter denarja, skratka ukradli so Kuteju ves njegov prihranek. Kute je ves obupan, ljudstvo je razburjeno do skrajnosti. To so posledice tega, da sme iz Celovca vsakojaka sodrga v naše, doslej tako mirne in zadovoljne kraje. — Dne 7. t. m. sta dva neznanca, najbrže iz cone B, na cesti blizu gozda napadla Terezijo Korak, ki je doma iz Srednjih Trušenj. Eden jo je prijel za roko, drugi pa ji je preiskal nahrbtnik ter zahteval od nje denarja, mesa in jajc. V tem trenutku se je zaslišalo petje fantov, ki so peli nekje v bližini, nakar je ženska pričela kričati. Oba zločinca sta pobegnila.

Kako je na nemškem Koroškem.

„Kärntner Tagblatt“ piše v 173. številki: Der größte Teil der Bevölkerung darbt, die Aussichten auf baldige Besserung der Ernährungsverhältnisse sind schlecht, die armen Hausfrauen wissen nicht, was sie kochen sollen. Man geht betteln, um die Kinder auswärts für eine Weile besser ernähren lassen zu können.

Zato smo se jih usmilili ter privolili v to, da si smejo najpotrebnejše dobiti v coni A. V zahvalo nas bodo potem zmerjali s „verluchte Tschuschen“.

Tirolski Nemci pod Lahi.

Po razpadu Avstrije so zasedli Italijani velik del Tirolske in si hočejo za večne čase pridržati ozemlje do Brennerja (s Franzensfeste, Bozenom in Meranom). Živi tam skoraj četrt milijona Nemcev, med katerimi ni nobenega Laha. Tam so se Lahi postavili na stališče, naj bodo visoke gore (Brenner) državna meja. Tirolskim Nemcem to seveda ni prav in zahtevajo narodnostno mejo, to je, da pridejo Lahi pod Italijo, Nemci pa k Nemcem. Mi damo seveda tirolskim Nemcem prav, vsak naj gre k svojim. Vprašamo pa koroške Nemce: Kaj pravite vi k temu? Kar je za Nemce na Tirolskem prav, to naj bi ne bilo prav za koroške Slovence? Vi celovski Nemci ste ali hinavci, in tudi Italijani bodo še spoznali, koliko smejo porajati vašo hinavsko ljubezen, ali ste pa izdajalci svojega naroda. Samo izdajalec more zapeljevati drugega k izdajalstvu, kakor vi zapeljujete koroške Slovence, naj izdajo Jugoslavijo. Mi Slovenci pa pravimo: Ne z izdajalci in ne s hinavci se nočemo družiti, naša pot je poštena; s tujim perjem in jezikom se nočemo šemiti. Tudi oni Tirolci, ki so še ostali pod Avstrijo, svojih koroških bratcev niso veselili. Spoznali so, s kakšnimi lumpijih je usoda spravila skupaj pod eno streho.

Gospodarstvo.

Svilarstvo

bo letos prineslo naši državi 40 milijonov čistega dobička.

Nove tovarne.

V Ptujju bodo sezidali veliko fabriko za poljedelske stroje (mašine). Ti stroji bodo cenejši kot pa ameriški. V Skoplju pa bodo v najkrajšem času sezidali tobačno tovarno, ki bo največja v Jugoslaviji. Naša industrija se torej prav lepo razvija!

Cene vinu padajo.

Vsled dobre nove letine se ponuja dobro staro vino na debelo že po 12 K liter.

Gospodarske posledice odprtja demarkacijske črte.

Celovčani pravijo: Ti okoličani nam bodo s svojimi kumarami pokupili vse usnje. In res se je cena usnju takoj dvignila. Poprej si dobil kvadrat usnja po 120 K od 10. t. m. pa že stane 160 do 170 K.

Vpliv naše visoke valute. Naši kmetje pravijo: Mi z našim denarjem lahko vse pokupimo! Naši ljudje vidijo veliko vrednost našega denarja. Celovčani morajo plačati na pr. vrček piva s 7 K, dočim stane nas samo 3 K. Zato tožijo Celovčani nad draginjo, ki baje vlada pri nas.

Okoliške kmetice so prinesle v Celovec kumare na prodaj in so zahtevale 5 K za kg. Pa je prišel Marktkommissär in takoj so morale ceno znižati na 3 K. Kmetice so dejale: Če pa ne smemo prodajati, kakor bi mi hotele, pa nesemo rajši nazaj!

Zadnjič so prišli Celovčani v Grabštanj in hodili od hiše do hiše in vpraševali po mleku, pa ga niso dobili, ker niso imeli slovenskega denarja!

Velikovški okraj.

Št. Peter na Vaš. „Oslovska trompeta“ z dne 10. julija me dolži nekrščanske maščevalnosti napram kmetici Ani Baier v Vinarah, „ker sem jo skušal pridobiti, da podpiše za SHS, česar kmetica ni storila“. Kaj je resnica? Junija so dobili občinski uradi od glavarstva naročilo, da napravijo zapisnik tistih, ki imajo pravico glasovati. Ker v nemčursko sršenovo gnezdo v Vinare nihče ni hotel iti, so naprosili mene, da bi od družine Ane Baier, od katere pri občini ni podatkov, ker se je še le pred par leti tu naselila, dobil za glasovanje potrebne podatke. Domači sin Tomaž me je odpravil surovo, kakor je zmožen le nemškutar, ki z eno roko sprejema kot invalid dobrote od naše države, z drugo pa bije po nji. Če sem zahteval od Ane Baier prispevek za cerkovnika, ki ga že za tri leta ni plačala, sem se nad njo „nekrščansko maščeval“. Vprašal bi jo, kdo je večji siromak, ali cerkovnik, ali kmetica, katere sin invalid meče godcem na mizi 10 kronske bankovce? Ali se mi niste 20. junija pismeno zahvalili, da nisem od Vas terjel mežnarske bere v denarju? Ali niste sprejeli, kakor je po-

ročal „Korošec“ v št. 56, po Glantschnigu v St. Štefanu povračila 204 krone, od katerih ste v povračilo mežnarske bere izdali le 90 K? Torej Vam je ostalo še 110 K. Kje je nekrščanska maščevalnost? Z Nemcem se je mogoče sporazumeti, nikakor pa ne z nemčurjem, kateremu je laž že tako prešla v naravo, da kakor bik bode, žaba kvaka in osel riga, nemškutar pa laže in krade, če ne ve drugega, pa bližnjemu — dobro ime. Fr. Rozman, župnik.

Žel. Kapla. Baronovo tovarno (prej lastnina barona Baillou) je kupila slovenska tvrdka Dr. Treo in dr.

Steinbuchovo hišo na glavnem trgu je kupil Pečnikov atej iz Lepene, mož stare slovenske korenine.

Naš Legat prične kovati v kratkem v svoji kovačiji na svojo pest. Mož je bil v tuji kovačiji priden, še pridneje bo pa sedaj delal v lastni. Želimo mu mnogo sreče, naši ljudje ga naj pa pridno podpirajo.

Letinje pri Šmihelu. Proti naši državi hujska Lenart Janez, na žel. čuvajnici št. 64. Naj ga predstojniki opozorijo, drugače bomo sami pometli. Isto velja tudi za prožnega preddelavca Ubasa.

Grebinjski kloster. Dne 3. avgusta je prihitel k nam poln veselja upokojeni grebinjski poštar Kašperl, velik nemčur, največji grebinjski hujskač, ki ima najbolj dolg jezik. Prinesel je novico, da vlaki že vozijo v Celovec, da bomo dobili sedaj iz Celovca dober kup moka, vžigalice i. t. d. Seveda je bilo vse to debela laž. Sicer pa tako vemo, da se vsi nemčurji lažejo tako spretno, da nazadnje še sami verjamejo. Kako naj pa bo v Celovcu moka bolj dober kup ko pri nas, ko vendar Avstrija večino žita kupi pri nas? Taki traparniji more verovati le kakšen neumen Kašperl iz Grebinja. Svoje laži je končal s stavkom: „Gott sei Dank, daß wir doch einmal von dieser Sippschaft los sind“. Mi si bomo to psovko dobro zapomnili in bomo po plebiscitu rekli: „Gott sei Dank, daß wir vom Kasperlichen Trottel-tum los sind“. Rajni župnik Petek, ki je služboval v Grebinju 18 let in je poštarja dobro poznal, je rekel: Če pride ta Kašperl v nebesa, potem mora priti tja vsaka — krava. Ta poštar je bil nekdanj, ko še ni bilo železnice, oderuh. Denar je posojeval na 12 in več procentov. Te in še druge njegove lumparije poznajo vsi stari Grebinjčani. Če bi imel le količkaj časti v sebi, bi se sploh na grebinjski trg ne upal prikazati. Toda on postopa po ves dan pred svojo hišo in gleda, koga bi ulovil za Nemško Avstrijo. Zaradi hujskanja proti naši državi je bil že dvakrat zaprt, toda še sedaj ga ni srečala pamet. Pričakujemo, da mu bo tudi sedaj preskrbela jugoslovanska Sippschaft ričeta za par dni, katerega se mu v njegovi požrešnosti že tako lušta.

Škocijan. Ne smete si misliti, da je samo Nemška Avstrija republika. Imamo jo tudi mi v Klopincu pri Škocijanu, saj nismo zadnji v koledarju. Za prezidenta smo si izvolili kar najboljšega, znanega kričača Engelberta Rabl. Saj je res fejest poba, šriftnar nemške propagande v Škocijanu. Sedaj ga je zadela usoda. Moral je iti za par mesecev ričet jest, pravzaprav na dopust, saj se gre tudi vsak drugi prezident na kratko časa

odpočit. Da mu ne bo dolgčas, si je vzela seboj ordonanca Vigiserja. Vigiserju je oblast dopust še podaljšala, ker je pred odhodom še ukradel Rupicu nekaj perila in drugih stvari. Lep parček to, kajne? Gliha vkup štriha! Predno je šel naš prezident ričet jest — pardon, na dopust — je še obiskal sosednjo kamensko republiko. Kamenčani so mu pogrnilo pot ne s preprogami, ampak z vmazanimi celovškimi cunjami. Vpili so „heul“ kakor lačna živina in na oni strani dem. črte so odgovarjali „heul von lauter Hunger“. Dragi „hausknecht“, oh ne, prezident, le dobro si odpočijte, saj Vas bo Povodnov Tevžej s svojim bikovskim glasom dobro zastopal, česar pa on ne bo zmogel, bo pa napravila druga nemčurska banda na Klopincu. Po glasovanju boste pa zleteli Vi in vsi Vaši „Vertrauensleute“ tja, kamor spadate. Poznamo vas dobro, niti eden ne bo ušel pravici. Eden, ki se namesto vas sramuje, da ste tako neumnini.

Grebinj. Dne 9. t. m. je prišla antantna podkomisija prvič v naš trg. Že zjutraj so se Nemci pripravljali za sprejem. Drli so potem avtomobilu nasproti ter kričali kakor znoreli svoj hoch in heil za ungeteiltes Kärnten. Herzoga so predstavili za Burgermeistera. Seveda, „plemenita nemška kri“ ni zadovoljna s slovenskim kmetiskim gerentom. Ta je bil dober samo, ko je delil „Verbilligungskarte“. Najbolj se je repenčil Feinig iz Št. Petra. Kdo ga je neki klical? Naj pometa rajši pred svojim pragom! Kar ob sapo so bili, ko je eden izmed gospodov poljubil naše dekline v cokljah. To so gledale gđc. Plassniggove, Loidlove, Mannerjeve in druge, ki so paradirale v belih oblekah!

Pa našemu g. župniku so izkazali Nemci veliko čast. Nismo vedeli, da ga tako spoštujejo. Prišel je od neke bolnice na trg. Zagnali so strašen krik: „Heil, der Pfarrer kommt!“ On se je pa lepo zahvalil ter šel nimo kakor kak general. Sedaj pravijo: „Wir haben ihn blamiert“. Kdo je ostal „blamiert“, o tem naj sodijo ljudje, ki imajo več soli v glavi ko grebinjski nemčurji.

Velikovec. Kdor je bil v nedeljo, 8. t. m. na trgu, je lahko videl brezplačno teater. Nemški aleji iz Celovca in Velikovca so obkolili učitelja Möderdorferja, priletel je še ves zapihan glažar Pavlik in začel z volovskim glasom tuliti „hoj!“. Celo krofasta Straubla se je zbala, da bi možicelj ne dobil bruha ali pa priklical vso lačenbergarijo iz Celovca, da bi ji trgovino izropala. Začela je ploskati in posnemati pasjo govorico, da bi jo bolje čul.

G. Möderdorfer je pa zabrusil celi druhal prav po tajč šprahi: Hunde, die nicht beißen, können bellen. (Tako je! Mi jašemo, psi pa lajajo.) Nato je vsa druhal še enkrat zalajala, potem pa šla gledat mamu Relgeiz, pd. Straubovko. Sicér je ta ženka že stara . . .

Boroveljski okraj.

Od Baškega jezera. (Judeževno delo.) Poštenjaki v Dobrovljah ob Baškem jezeru se bodo gotovo še dobro spominjali časov g. naduč. Ellerja pri Mariji na Zili. Tedaj so bili v Dobrovljah še postavni, pošteni gospodarji, skoz in skoz

slovenske korenine. Povsod, kamor so prišli, so jih kot vesele, dobre pevce z radostjo sprejemali. Dobro se boste še spominjali starega „Murovca“ kakor tudi „Ehnarja“, očeta sedanjega nemčurskega Ehnarja. Oba sta bila vrla Slovenca. Saj Ehnarjeva mati še nemško ni znala. Tedaj se ni pilo toliko, kakor sedaj. Mladina je bila trezna in vesela. — Prvi uskok pa je postal mladi Ehnar, Gailer Janez. Kupila ga je „Südmarka“. S Südmarkinim denarjem je kupoval in napajal svoje dobrovljske fante navadno z žganjem in tako je iz njih napravil pijance in surove, prodane nemčurje. Začeli so se pretepi in Dobrovlje so izgubile svoje pošteno in sloveče ime. Rajni pevec, pd. Markovec v Bačah, je pripovedoval, da ko so ustanovili v Dobrovljah „Kornblumengesangsverein“, so šli prepevat v Trebinjo. Tam pa so Ehnarju rekli pošteni Nemci: „Ist dieser windische Bürgermeister auch hier?“ Bil je tako jezen, ker ni bil „deutscher Bürgermeister“, da je takoj odšel. Leta 1914, ko so vsi „windische Bürgermeister“ se šli poklonit nemškemu Wilhelmu v Berlin, se je bahal Ehnar: „Ko bomo šli mi v Deutschland, to se bo priklanjal nam nemški cesar“. Stari Kvočar pa mu je pošteno odgovoril: „Dobrovljskih pufarjev še pogledal ne bo“. Vsaka druga beseda Gailerja je bila „Fortschritt“. V resnici pa je obstojal njegov „Fortschritt“ v žganjepitju in da je s tem pokvaril mladino in uničil marsikatero eksistenco. Saj je že sam vsled zavživanja alkohola in „Fortschritta“ parkrat zblaznel. „Kornblumeverein“ pa so ljudje imenovali „Der blaue Nasenverein“. Imeli pa so vsi Gailerja vedno za norca. Kadar so le mogli, so mu ljudje vtaknili v žep slovenske vžigalice ali pa so mu zagodli slovensko koračnico (Naprej, zastava Slave). V takih trenutkih se je kar penil od jeze. Nagajivce je podil včasih s poleni. Na Kranjskem so pa enkrat njega in pd. Šustarča prav pošteno naklestili, ker sta se upala blekniti „heil“. Saj pa je bil tudi vsaka baraba njegov prijatelj, samo da je kričal „heil“. Pri Murovcu je enkrat rekel: „Ich habe meine Mutter sehr gern gehabt, aber nur deswegen nicht, weil sie mich windisch gelernt hat“. Navzoči Nemci, Beljačani so se spogledali in rekli: „Wir haben nicht gedacht, daß dieser windische Bürgermeister so dumm ist“. Tako sodijo pošteni Nemci naše nemčurje. — Pa vse se vrača. — Isti ljudje, katere on nekdanj napajal in jih vzgojil za „Fortschritt“ so Gailerja pred nekaj meseci pri Mariji na Zili v N. Avstriji prav pošteno nabili in ga podili v njemu tako osovraženo Jugoslavijo. Dobil je kar cel sodček v trebuh, da je ležal več dni. Isti „Fortschrittlerji“ so ga imeli pozneje v gostilni Moser pri Mariji na Zili v svinjski banji, kjer ga je eden držal za ušesa, drugi za noge in tretji je imel v roki oster nož. Bili so pripravljani, da ga zakoljejo. Usmilili pa so se ga še nazadnje in ga nesli v banjo na prosto. Kar je sejal, to je žel. — Marsikateri pa se bo čudil, kako je mogel biti tak človek „Bürgermeister“ in celo deželni poslanec Koroške. — Ob plebescitu pa bomo s takimi „Fortschrittlerji“ temeljito pometli.

Podljudelj. Dragi „Korošec!“ Na podljudeljske nemčurje je tudi tisti svet-

nik že čisto pozabil, ki je za pamet. Imajo dro enega svojega svetnika, ki se po nemško imenuje Reingold. Ali ta je pa tako kunšten v politiki, da bi za vse podljudeljske nemčurje lahko koze pasel! Kedar se pripelje s svojim „železnim“ konjem s Heimatdiensta, takrat je ponucal že gvišno en piskerc farbe za naše „deutschgesindelte“. Včasih jih tako napumpa, da ne vemo več, ali imajo „to hitro“, ali „to počasno“. Posebno v pondeljek popoldne jih je čudno trkal norc. Rjuli so, da smo mislili, da je trezenterala iz Azije kaka menezarija! Mi pa mislimo, da jim le rajtenga čisto nič ne štima. Bolj se štejejo, manj jih je. Kadar se boste štel, morate se malo za buče tudi prijeti, kateri ima bolj trdo, ta je za toplerja; pa nazadnje bo vas od vseh skupaj komaj ostalo en par patentiranih pevcarjev! Tudi tiste „freiheit“ ne morejo pozabiti, ki so jo lansko leto v Selah vživali, ko so za kratek čas streljali prašiče. — Selski kmetje se pa za te podljudeljske sommerfrišlarje, ki so prišli lansko leto majnika, pravlepo zahvalijo. Egartnerja in Möbiusa opominjamo, da pripravita tudi malo tiste žavbe, ki je za sramoto, mislimo da bo po strahovitem „durchfallu“ nemčurje precej sram. Prihodnjič več.

Sveče v R. Največji agitator za Nemško Avstrijo je Jožef Fajnik, duhovnik. Izgubljena eksistenca! Kot dijak ni spravlil nikamor, dokler se ga niso usmilili frančiškani. Bil je par let redovnik. Ker v samostanu ni nič zaslužil, je šel ven in postal posveten duhovnik. Pa tudi to mu ni bilo prav. Sedaj je doma v svoji rojstni hiši in se je udingal nemčurjem. Ker hodi večkrat v Bilčovs, opozarjamo tamošnje Slovence, naj mu ne zaupajo ter svare ljudstvo pred njim. Fajnik! Idite vase, morda imate še toliko moralne sile, da bi se dvignili! (Za frakelje šnopsa mu dajte, pa bo za nas agitiral!)

Bistrica v R. Ko so se dne 7. avgusta vrnili domu zadnji folksverovci, so voditelji socijaldemokratov pokazali svojo internacionalo. Vpili so svoj „hoj!“ na vse grlo. Nekaj pobalinov je streljalo z možnarji. Slovensko misleče delavce proglašajo na shodih za denuncijante, samih sebe pa ne vidijo. Delavci in kmetje, bodite previdni in stanovitni! Glasujte za Jugoslavijo! Ne dajte se slepiti od nikogar! Nemško Avstrijo bodo volili tisti, ki Slovence sovražijo in ki so podkupljeni.

Žihpolje. Naši nemčurji so si mislili, da bodo po stari navadi zopet lahko hujskali, ko se bo meja odprla. Kar naenkrat so visele avstrijske zastave pri Kirschnerju, Lučovniku in Tomažaju, pri zadnjem menda tudi frankfurtarica. Ti ljudje so šli tudi prosit za Jarica na okrajno glavarstvo, ki je bil radi raznih zločinov zaprt. Gliha vkup štriha! Jaka Lučovnik je tudi tukaj, kljub temu, da je svojčas rekel, da pride šele po treh tednih domu, ko odidejo Jugoslovani, in da mora biti vse prej pokajeno, da ne bo smrdelo po njih. Ubogi Jaka, kako pa kaj smrdi?! Malo še potrpite! Po plebescitu bodo Jugoslovani pokadili ves nemčurski smrad preko črte. Hauptmann Tomažej in črevljar Krištof sta strašansko huda, ker je „Korošec“ razkril njuna skrivna pota. Resnica v oči bode. Bo

že prišel čas, ko bomo tem petelinom prav pošteno pristucali grebene.

Žihpolje. Dne 6. t. m. je bila Katarina Reichmann, pd. Matjaževa iz Dolčje vasi, v Celovcu. V gostilni Vrečnik ji je natararica povedala, da je bil v gostilni mlad fant, ki ji je pokazal revolver ter ji rekel: „Ta je pripravljen za Jožefa Reichmann (Matjaža). Tudi tukajšnjemu učitelju grozijo dobro znani ljudje, da ga bodo ubili. Reže jih, ker smo dobili sedaj učitelja, ki uči stare in mlade resnico. Gostilničarju Ureku so na travniku zasmodili znani nemčurji iz sovraštva kupljeno seno. Kaj takega more storiti samo kak nemčur. Blažena tista država, kjer bodo takšni ljudje varovali pravico! Večkrat sem premišljal, kdo je ustvaril te zverine. Slovence, Nemce, Italijane, Madžare in druge narode je ustvaril Bog, nemčurje, te najpodlejšje izrodke človeštva, te izdajalce vsega, kar je drugim ljudem svetega, te zverine v človeški podobi pa si je menda izmislil sam Lucifer, ko je frčal iz nebes v pekel. Kaj takega Bog ni mogel ustvariti. Pošteni Žihpoljčani, kar vas je od Boga ustvarjenih, pomečite ob plebiscitu to, od hudiča vsejano ljuliko na gnoj!

Dnevne vesti.

Slov. Šmihel. V noči od 3. na 4. t. m. je nekdo iz vasi Hrvče v coni B streljal na našo stražo pri Slov. Šmihelu.

Ruda. Občni zbor podružnice slov. kmetijske družbe se bo vršil v nedeljo, 22. t. m. ob 1/2 9. dop. v šoli. Vse gospodarje, gospodinje in kmetisko mladino vabi k obilni udeležbi odbor.

Mežica. Ponesrečil se je 29. julija pri vrtanju mine rudar Pavel Krietz. Pri vrtanju mine je zadel na staro, še nabito mino, ki je eksplodirala. Zadobil je težke zunanje in notranje poškodbe. Sedaj se je njegovo stanje že toliko izboljšalo, da je izven nevarnosti.

Požar. V nedeljo, 15. t. m. zvečer je nemčurska sodrga zažgala poslopje narodnjaku Koprivniku v Tinjah. To je že drugi zločin te vrste v tej občini. Ali hočejo naši Zuchthäuslerji, da jim začnemo vračati zob za zob? Bomo videli, kdo se bo prej naveličal!!

Labod. Atentata na vlak pri Rabštanju dne 25. julija so se udeležili Tonhauser, Strutz in Rus. Prva dva sta v preiskavi, zadnji je zbežal v Nemško Avstrijo.

Širite povsod „Korošca“!

Razno.

Ljudsko štetje bo v naši državi 31. decembra t. l.

Pridite

v nedeljo, dne 22. avgusta ob 3. uri popoldne (novi čas!) v Medgorje v gostilno Martine, kjer priredita tukajšnje Žensko društvo in pevski zbor

veselico

z vspeodom: petje, gledališka igra „Oh, ta Polona“, šaljiva deklamacija ter tombola.

Pridite

številno na to našo prvo letošnjo prireditel!

Klopinjsko jezero. Veselica Zveze ženskih društev na Klopinjskem jezeru dne 22. t. m. se radi nevarnosti, da se razširi griža, preloži na poznejši čas.

Izjava.

Podpisani Messner Blaž, cestar na Jezerskem vrhu, izjavljam na ves glas, da nisem bil in da tudi nikoli ne bom nemški zaupnik in špijon. Nimam tudi za to ne časa ne volje. Skrbeti moram za svojo cestarsko službo in številno družino.

Ker mer je pa imenoval gozdar Stuck v nekem pismu, katero je pisal v Nemško Avstrijo, da sem nemški zaupnik — ein verlässlicher Vertrauensmann — mu zakličem, ker se je debelo zlagal: falot in lump lažnivi, sram te bodi! Pfui!

Jaz sem in ostanem Korošec, ki ljubi svojo domovino in ker jo ljubim, bom glasoval za našo Jugoslavijo, ne pa za Nemško Avstrijo.

Jezerski vrh, občina Bela, dne 29. julija 1920.

Blaž Messner i. r.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odluka državnega vlada za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporečil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasice in za vsako živino, lekarnarji, trgovci, drogist in kramarji prosto prodajati, Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastin v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30-50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftol-mazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci

v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Pivo,

najboljše črno bavarsko Porter in belo marčno v sodih in steklenicah, ter belo in črno

vino

razpošilja vsako množino A. Oset, Slovenji Gradec.

Pošten hlapec se sprejme v župnišče z manjšo kmetijo h konjem. Nastop takoj. Ponudbe pod „Pošten hlapec“ na upravnistvo „Korošca“.

Lepa 7 letna kobilica se proda. Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Proda se dobro ohranjen fotografski aparat, 9 X 12, z vsemi potrebnimi. Cena 700 K. Vpraša naj se pri Janezu Hutter v Globasnici.

Proda se v Slov. Plajberku hiša št. 9, tik pri cerkvi. V hiši je trafika in mala trgovina, nov vodovod in nov skedenj. Pri hiši je 154 a travnikov in 431 a gozda. Prednost ima organist — rokodelc. Pismene ponudbe na Ivana Starc, župnika na Rudi.

Ženitvena ponudba. Mlad fant s primerno gotovino se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično primerne starosti. Ponudbe na „poštno ležeče 1001, Velikovec“.

Izgubila se je v nedeljo, 8. t. m. v Velikovcu na Mestnem trgu

denarnica z 800 kronami.

Kdor jo je našel, naj jo prinese v naše upravnistvo, kjer dobi postavno nagrado.

Brusnice

(Preiselbeeren) kupuje vsako množino po najvišjih cenah edino trgovina J. Rojnik, Velikovec.

Posestvo malo, vzamem v najem ali g. kupim. Naslov pove uprava „Korošca“.

Kje je Janez Novak? Če kdo kaj ve o Janezu Novaku iz Obirskega, naj blagovoli to sporočiti uredništvu „Korošca“. J. Novak je služil pri 7. pešpolku, bil je ranjen pri Monte Salone in je zadnje pisal decembra 1917.

Proda se lepa kmetija v bližini Velikoveca. Meri 36 oralov (10 vralov gozda, vstalo njive in travniki) Ponudbe naj se pošljejo na Gregorja Srebot, Mrzla voda, p. Velikovec.

Pozor! Slovenski urar. Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popraviljanje ur vsake vrste in sistema. Potrudil se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Guspar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Manufakturno blago

po znižani ceni

je dospelo iz inozemstva in se dobi pri

I. N. Šoštarčič, Maribor

Gosposka ulica 5.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (internurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.698.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.